

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.
Pol leta „ 2.
Četrt leta „ 1.

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tiskopisno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za več črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo s kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanski ulici.

Dopisi naj se pošiljajo vredničtvu naročnika pa upravništvu „Soče“: Hilarijanski tiskarni v Gorici.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi na se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Gg. naročnikom.

Da zamoremo tiskovne stroške za „Sočo“, ki so se nam vsled nerednega vplačevanja naročnin nakopičili, še o pravem času poravnati, razposlali smo, kakor smo v št. 45 in 46 našega lista napovedali, „račun“ vsem onim gg. naročnikom, ki vsled NAŠIH IZKAZOV na naročnini še dolžujejo. Morebitne pomote radi popravimo.

„Upravništvo Soče“.

Slovenska pravna akademija v Ljubljani.

Ako se ne motimo, bilo je l. 1869, ko so se v Ljubljani sešli slovenski visokošolci, da se posvetujejo, kako bi službo nastopili na podlagi obstoječih postav kolikor toliko pripomogli, da se z državno osnovno postavo slovenskemu narodu zagotovljena narodna enakopravnost tudi dejansko izvršuje. Preteklo je med tem več kot 20 let, odkar je osnovna postava v moči, ali člen XIX temeljnih zakonov z dne 21. decembra 1867 št. 142 drž. zakonika poznamo Slovenci še vedno le po črki. Da se doseže vsaj najpotrdnejše, sešli so se dne 2. oktobra t. l. vsi državni in deželni slovenski in isterski poslanci v Ljubljani, kjer so se zavezali, da bodo v državnem in deželnih zborih skupno delovali, ter uporabljali vse svoje moči v to svrhu, da se odstranijo krivice, ki se gode slovenskemu in hrvatskemu narodu.

Poslanec Svetec in tovariši so v osmi seji

deželnega zbora kranjskega dne 7. novembra t. l. deželnemu glavarju izročili samostalen predlog, ki se strinja s sklepom slovenskih in isterskih poslancev na skupnem shodu: isoki deželni zbor naj na podlagi §. 19 deželnega reda sklene:

Visoka c. kr. vlada se prosi: a) Naj državnemu zboru nasvetuje, da se napravi v Ljubljani deželno nadsodišče za Slovensko-Štajersko, Slovensko-Koroško, Kranjsko, Goriško s Trstom in za Istro z laškim senatom. b) Naj državnemu zboru nasvetuje, da se napravi v Ljubljani pravna akademija, oziroma juristična fakulteta s slovenskim in hrvatskim učnim jezikom.

Poslanec Svetec je utemeljeval svoj predlog v osmi seji dež. zbora in razpravljal politične razmere v slovenskih pokrajinah in za držke ravnopravnosti. Nadjamo se, da čitateljem vstrežemo, ako jim ponatisnemo doslovno

Govor poslanca Svetec-a v deželnem zboru kranjskem dne 11. novembra.

Slavni zbor! Moj predlog je v rokah in torej je častiti gospodi znano, kaj da predlagam. Predlagam namreč napravo pravne akademije, oziroma juristične fakultete in napravo nadsodišča v Ljubljani. Dovolite mi da ta svoj predlog tudi na kratko utrdim. Namen mojemu predlogu je, pospeševati narodno ravnopravnost, katera je z državno osnovno postavo slovenskemu narodu zagotovljena; zakaj znano je, da se ta osnovna postava, kar se tiče nas Slovencev, ne izvršuje, in znano je, da po Koroškem in Štajarskem, po Primorskem in tudi še sem in tje pri nas pišejo zapisanike s slovenskimi strankami ali laški in da se izdajajo odloki in sodbe slovenskim strankam v nemškem ali laškem jeziku. Zahteva, da se pravica vrši vsakemu narodu v njegovem jeziku, je pač tako sama po sebi razumljiva, da se jo le čuditi, da v Avstriji, katera se ponaša, da je pravna država, ustavna država, ta pravica še ni uresničena. Kaj je pač vzrok temu, da se proti

slovenskemu narodu ustavna postava, slovesno po cesarju potrjena, ne izvršuje? V prvi vrsti je vzrok pač slaba volja naše državne vlade, pomanjkanje enerģije v tem oziru.

Gospoda moj! Več kot 20 let je dotična ustavna postava v moči in vendar sem in tje v slovenskih pokrajinah, reklo bi se, še čisto nič ni izvršena. Nedavno, gospoda moja, se je šolski nadzornik Komljanec obsodil in sicer obsodil zato, ker on neki v štirih letih, kar je bil nadzornik, enega ukaza deželnega šolskega sveta ni izvršil. Ali gospoda moja, kaj poročate sedaj o naših ministrih, kateri 20 let ne izvršijo slovesno potrjene osnovne državne postav? (Klici na levi: „Dobro, dobro!“) In ali imajo naši ministri kak izgovor, ne izvršiti te postav? Čisto nobenega vzroka.

Včasih se je trdilo, kakor da bi osnovna postava o narodni ravnopravnosti zahtevala še kakih izvršilnih postav, ali ta misel se je že davno ovrгла. Naša osnovna postava o narodni ravnopravnosti bila je po postavi z dne 21. decembra leta 1867, pravomočna precej po razglasitvi, in se je imela precej po razglasitvi izvrševati in kakor osnovna državna postava mora ta postava preživeti vse državno življenje, po njej se mora ravnati postavodajstvo in vsa državna uprava. In če bi bila tej osnovni postavi nasprotujoča kak druga postava iz prejšnjih časov, gospoda moja, vsaj poznamo izrek starih Rimljanov: „Lex posterior derogat priori“ — po tisti postavi bi morala taka nasprotujoča postava sama ob sebi priti ob veljavo. Torej čisto nobenega izgovora nimajo naši ministri, da ne izvrše državne osnovne postav.

In kaj so nasledki tega? Prvi nasledek je ta, da nam pomanjkuje zmognih uradnikov. Tožba je splošna in sami ministri se pritožujejo, da na Koroškem, na Štajarskem nimajo dosti slovensčine zmognih uradnikov. Mogoče, da je to resnica, ali gospoda moja, kdo je kriv temu, ali ni sama državna vlada kriva, ker ne vravna šolstva v smislu državne osnovne postav?

In še neko drugo napako moram omeniti pri tej priložnosti. Postava se ne izvršuje, ker je nje izvršilo položeno večinoma v roke nemških in laških uradnikov. To je neka glavna napaka, zakaj nemški in laški uradniki so proti nam Slovanom tako slabo razpoloženi, imajo toliko predsodkov, da jim, rekel

LISTEK.

Črtice o potovanji v sv. deželo.

(Dalje.)

Iz tega stolpa svetloba nas je opomnila svete gore, iz ktere je bil Jezus v nebo šel. Tu je bilo prvo mesto svete dežele, iz ktere nam je prvo pozdravljenje zadonelo.

V El Bireh, nekdanji Berotti v rodu Benjamina, pravi tradicija, so stariši zapazili, da so na poti iz Jeruzalema v Nazaret zgrešili preavetega fanta Jezusa, od kjer sta koj v tempel se vrnila ter tam ga našla. Naše šotarišče je bilo tu ustanovljeno na nekem obzidanem polju. Tisti večer je bil prav bladen, skoraj mraz. Od judovskih gor je pihljal mrzel veter. Pa kaj, saj se bližamo cilu svojega popotovanja, Jeruzalemu. Ob enem nas skoraj vnespokoji misel, s tem večerom sklenemo to cigansko in romantično življenje in se bo zopet pričelo bivati po starem kopitu, pod streho na mehkušnih posteljah!

Pri vseh nadlegah karavanskega popotovanja, se nahajajo pripetljaji, kakoršne boš drugod zastoni skal in kateri človeka očarajo. Postavim, ko se večer dela in čema prihaja, ko je povsod na daleč in široko nepopisljivo in se največ sliši žvenkljanje vel-

blodov, ovac, konjev in grozno tulenje šakalov, ki, bi rekel, mesec z nevednimi glasovi pozdravljajo. Obok neba z nebrojuimi zvezdami, ki ga razsvetljujejo. Čutila pri tem v sveti deželi se ne dajo popisati. Tu se dviguje srce na zgorej in misliš na premilega Boga in presveto Devico Marjo, kateri obdani od neizmernih čet angelov in svetnikov, polni dobrotljivosti in milosrčnosti na nas revne popotnike gledajo. In kadar slišimo mukarje (strežnike), ki pri bliščem ognju kuhajo, ter si basni pravijo ali arabske pesmi enoglasno pojejo, se moraš s tužnim srcem spomniti onih nesrečnejšev, ki v daljni Evropi na vso grlo krulijo in ti ponočnjaki mirnim in delatnim prebivalcem ponočni počitek grdo kalijo ter s klafarskim zapadkom svojega grdega kruljenja Bogu in ljudem nadležni postajajo, na se pa pogube kličejo. — To naj si bo, da je treba tam marsikaj nevednega prestat, vendar vže zaradi prekrasnih večerov in noči pod šotori bi moralo človeka v sveto deželo mikati.

Bilo je 16. aprila, ko zgoodej zasedemo svoje konje. Same 3 uri še, in Jeruzalem se nam da videti. O prekrasni pogled! Srca ta, ki se le redkim ponudi. Navadno se tudi redkim le enkrat v življenju ponudi, (dasi bi jaz rad še enkrat tja šel in tam ostal).

Misel, kako je večna ljubezen Božja k nam revnim ljudem in v Jeruzalem prišla, kjer je ta ljubezen prelitev krvi božjega Izveličarja, v tako veličanskem in prečlnljivem načinu doverila, je gotovo prav pri-

stojna resne čutila zbuditi, s katerimi se popotnik Sionu približuje.

Judeja je vže po naravi taka, da tam človeka valed bogomorstva globoka žalost zadene. Skoraj 800 metrov široka planjava se svojimi obilnimi grobljati griči, se zdi kakor grobljato morje, s ničem obrašeni, s golim skalovjem pogrnjeni sivo-rumoni griči. Redko kje se vidi kak oljčen ali figov drev ali kak prav nizek grmič, ki saj nekoliko pokriva suha rebra te dežele. Od časa do časa najdeš kako nižavo, ki ima malo plitve, pa rodovitne zemlje, kakoršna se nalezje po našem krasu, da ljudem saj pičlo pridelka rodi. Zunanji Čičarije ne boš našel nikjer drugod toliko kamenja in toliko nerodovitnih tleh. Obožala je dežela, iz ktere se bogatija njena v predkrščanskih časih kliče: dežela v kteri se med in mleko cedi; dežela, iz ktere so ogledniki v času Jozua, poveljnika judovekega ljudstva, grozd na kolu nosili, katerega sta dva judovska junaka na ramena vzela, ravno tako fige in granate prinesla: jasni dokaz rodovitnosti oblubljenega dežela. Kako pa sedaj? — Ravno kakor dežela obožana, je še bolj obožalo ljudstvo, ki v nepopeljivem siromaštvu živi, ljudstvo, ki je podjarmljeno turški vladi. Tu turški davkarški uradniki ljudstvu vse poberejo. Naj bi se pretervni kmet (fellah) bruhil in se vstavljal davkarjem svoj poslednji medbidje dati, ga dajo za roke in noge zvezanega na drev obesiti, dokler se ne vda.

(Dalje prih.)

bi, skoraj ni mogoče nam pravičnim biti. Ako torej državna vlada hoče enkrat, da one postavne postanejo resnice, se mora izvršiti izročiti slovenskim rokam, ki razumejo Slovana (Klici na levi: „Dobro, dobro!“) in zatorej ravno predlagam jaz, da se napravi v Ljubljani juristična fakulteta, da se vzgajajo slovenske zmogljivi uradniki in da se napravi višje sodišče za slovenske pokrajine, ker sedaj imamo dve nadsodišči, eno v Gradcu in drugo v Trstu; povsodi premagujejo ali Nemci ali Lahi, Slovenci pa so povsodi v manjšini. In nasledek je, da se ne skrbi za slovenski juristični naraščaj za slovenske pokrajine, in po drugi strani, da se ne gleda na to, ali se v pravosodju narodna ravnopravnost zastran Slovencev izvršuje.

Naša dolžnost je torej, gospôda moja, da pri-
ganjamo vlado v to, naj stori svoje postavno in
ustavno dolžnost.

Sedanja naša grofa Taaffeja vlada je precej s
pričetkom razglasila za svoj program, da hoče spravo
narediti med avstrijskimi narodi. Ali vprašam Vas,
gospôda moja, je li sprava mogoča brez pravice? Je
li mogoče, da se sporazumemo med seboj, ako
se enemu vse dovoljuje, drugemu pa najprimitivnejšo
pravico kratijo? Na tej podlagi je sprava nemogoča
in jaz se le čudim, kako se more o spravi govoriti,
med tem, ko se vse nasprotno dela, da bi se sprava
onemogočila. In, gospôda moja, mar to, kar zahteva-
mo, ni postavno? Pri neki priložnosti se je tukaj
v zbornici omenjalo, da dobivamo toliko koncesij od
ministra, da jih kar že komaj prenašamo, pa še
nikom zadovoljni in še vedno novih zahtevamo.

Vender, kar smo prejeli, to ni nobena konce-
sija, to so le drobtinice naše pravice (Klici na levi:
Dobro, dobro, tako je!), to moramo zahtevati po
svoji dolžnosti do naroda in do države. (Odobravanje
na levi.)

Vem, da se mi bode ugovarjalo, vi Slovenci
hočete juristično fakulteto, hočete nadsodišče, katero
bi večinoma slovenski uradniki, ali vaš jezik za to
še ni goden, vaš jezik še ni dosti razvit za to.

Gospôda moja, to se je našemu jeziku že mno-
gokrat ugovarjalo, tudi takrat, ko se je hotela sloven-
ščina vpeljati v gimnazije in vrh tega se je takrat
tudi reklo, nimate profesorjev in učnih knjig. Ali
ko je prišlo dovoljenje, našli so se profesorji in
našli so se knjige, in prepričan sem, naj se le do-
voli Slovincem rabiti svoj jezik kjerkoli v šoli in
uradih, in bodo se našle vse potrebščine in tudi
možje, kateri bodo to izvrševali. Jezik naš se lepo,
čudovito lepo razvija. Primerjajmo naš sedanji jezik,
kakor se rabi v knjigah, kakor se rabi v javnem
življenju in pri uradih in primerjajmo ga z nemškim
jezikom, ako posežemo za dobro stoletje nazaj v čas
slavne cesarice Marije Terezije. Oglejmo si nemške
postavne in ukaze iz tistega časa. Gospôda moja, ako
se primeri naš sedanji jezik s tistim nemškim jezikom,
mora se reči, da je naš jezik res klasični jezik proti
nemščini tistega časa. (Odobravanje na levi.) In jezik,
ki se je razvil na tako lep način, vkljub temu, da
je bil tako zmetavan in zatiran, on ima prihodnost
in je vreden, da stopi v vrsto drugih izobraženih
jezikov.

Porečete mi tudi zastran uradnikov, da niso
zmogljivi slovenščine itd. Resnica je, mnogo jih je,
ki niso dosti zmogljivi, še več pa takih, ki nečijo zmogljivi
biti. Nasprotni pa imamo tudi uradnike, kateri spo-
štujejo postavno, ki drže svoje prispege, katere so pri-
segli kot uradniki, da bodo osnovne postavne natančno
spolnovali. Imamo uradnike, ki dandanašnji slovenski
uradujejo in tako lepo pišejo, da se mora človek kar
čuditi. Možje, ki se morebiti materinega jezika v šoli
še učili niso, ki so vse, kar znajo, z lastnim trudom
si prilastili in so takorekoč samouki, ti možje pišejo
tako, da se njih pisava sme pred svetom pokazati. To
so možje, pred katerimi se mora klobuk sneti, na ka-
tere smeta narod in država ponosna biti.

Ali, gospôda moja, jaz pridem še na neke druge
zadržke naše narodne ravnopravnosti in ti zadržki so
grda navada naših nasprotnikov, pri vsaki priložnosti
obspati nas z denunciacijami. Komaj kaj dosežemo
ali kaj zahtevamo, že se vsipajo na nas denunciacije
kakor ploha. Ni dolgo tega, kar ste sami brali v novi
preši („N. Fr. Pr.“), da nas je nek prijatelj pošastil
s celim uvodnim člankom, v katerem je kar mrgolelo
od takih denunciacij. Ker so pa te denunciacije take,
da nam sém in tje delajo zapreke, ker se od ljudi
ne dosti poučenih verjamejo, zatorej dovolite, da v
kratkem odgovorjam na te denunciacije.

Tako na primer se nam očita panslavizem. De-
finicije te besede seveda ne poznam, vendar pa jaz
mislim, da se misli s tem reči, da vsi Slovani delamo
na to, da bi se združili v eno veliko slavjansko
državo.

Gospôda moja, ali ima ta reč kaj verjetnosti?
Pomislite, da že mi avstrijski Slovani se ne moremo
sporazumeti za skupni program. To bi gotovo bilo
nam vsem na korist in tudi državi. Ali dosedaj se
nam Slovanom še znotraj države ni posrečilo spora-
zumljenje za skupni program, in mislite li, da bi to
laglje bilo sporazumeti se z vsomi mnogobrojnimi slo-
vanskimi narodi, z vsomi slovanskimi državami? Kdor

to premisli bode rad priznal, mislim jaz, da je to samo
fantom ali fantazija, s katero se strašijo nevedni
ljudje, s katero se strašijo, rekel bi, politični otroci.

Drugo, kar se nam očita in kar je bilo tudi v
preši („N. Fr. Pr.“) brati, je to, da mi hočemo na-
praviti veliko jugoslovansko kraljestvo. Tistega član-
karja, ko bi ga poznal, bi jaz naprosil, naj napravi
načrt, kako bi se dala ta ideja uresničiti, naj pové
sredstva, s katerimi bi se dala napraviti velika jugo-
slovanska skupina zoper voljo Avstrije. In mislim, ko
bi ga za ušesa prijel, ne vedel bi odgovora, in ko bi
le količkaj poštenja imel v sebi, rudečica bi ga od
same sramote obliha radi tega, kar po svetu pisari.
Velika jugoslovanska skupina bi se s privolenjem
Avstrije najbrže dala narediti in morebiti bi bila tudi
jako koristna. (Klici na levi: Dobro, dobro!) Mnogo
stoletij so branili Slovani južne dežele proti azijskim
barbarom. (Poslanec Hribar: In proti Nemcem leta
1866!) Ali ne mislite, da bi taka skupina bila tudi zdaj
močna bramba proti jugu in zapadu, proti vzhodu in
zahodu? (Odobravanje na levi.) Bog veče naši vladni
krogi tega ne bodo še enkrat izprevideli in sami v
roko vzeli napravo take jugoslovanske skupine.

Očita se nam nam nadalje rusizem. Ali, gospôda
moja, Peterburg in Moskva sta daleč in gravitirata
v Peterburg in Moskvo, to mislim, bi bilo posebno
za nas Slovence jako težavna reč, tako težavna, da
se mi zdi, da tisti, ki trdi, da je ta gravitacija mo-
goča, se sam sebi smeje in le norčuje s tem, katere-
mu kaj tacega na nos obeša.

Ali, gospôda moja, kakor sta Peterburg in
Moskva daleč, veliko bližje je pa Berlin (Veselosť
na levi in klici: Dobro, dobro!) in od Berlina, go-
spôda moja, veje nekaj časa neka sapa, katere se
mi zdi, da je za našo državo jako nevarna. (Odo-
bravanje na levi. Poslanec Hribar: Resnica!) Sicer
nečem dolžiti nemško vladi, ampak delujejo na Nem-
škem tudi drugi faktorji, časniki, društva in druge
take moči. Gospôda moja, to stori, da je ta sapa, ki
veje od Berlina, pri vsem tem, še je tudi vlada ne
podpira, za našo državo vendar-le nevarna. Kaj so
nasledki tega? Mi vidimo, da ta sapa napihuje neka-
tere Nemce tako, da postajajo proti Slovincem in
sploh proti Slovanom od dne do dne nestrpljiveji,
neznosnej, kakor so to pokazali žalostni dogodki v
Celju in v Opavi. Ta sapa daje tudi nekaterim Nemcem
pogum, da očitno demonstrirajo v velikememškem
pomenu, da slavé in povzdigujejo vse, kar pride iz
Prusije. Naša Avstrija, naša dinastija, ta jim je že
bolj zudej. (Jaz bi želel, naj se slavni vladi naznanijo
tudi take demonstracije. Demonstracije, ki so obrnene
proti nam Slovincem, to so, bi rekel, celo organizovane
in sicer tako dobro organizovane, da njih žice vodijo
v kabinetno pisarno Nj. Velikanstva, kakor smo imeli
pred par leti žalostno skušnjo. Zelen bi, da tisti lju-
dje (Poslanec dr. Tavčar: Renegati!) ki vodijo te
žice v kabinetno pisarno, da bi tudi ne pozabili o-
pomniti visokih krogov na demonstracije veliko-nemške,
katere so bolj nevarne, ker je Berlin blizu, Peter-
burg in Moskva pa daleč. (Odobravanje na levi.)

Neka sapa iz Berlina dela na to, da bi se
Cislajtanija kolikor mogoče ponemčila in — žalibog —
tem težjam se ne nasprotuje tako, kakor bi bilo za
Avstrijo dobro.

Mislite si, gospôda moja, da se ponemčijo Slo-
vinci, da se ponemčijo Čehi. Cislajtanija postane
nemška. Mislite li, da je potem za Avstrijo zraven
zjedinjene Nemške še kaj prostora, da se potem
Avstrija more držati na strani Nemčije kot samostalna,
posebna država?

Gospôda moja, iz tega je razvidno, da, ako se
mi upiramo ponemčevanju, vršimo svojo patrijotično
dolžnost do Avstrije. Zakaj recimo, da se Čehi in
Slovenci ponemčijo, da postane slovenski in češki
element, kateri se mora pač reči, da je pravi naravni
avstrijski element, recimo, da iz tega elementa posta-
nejo renegate, ne mislite-li, da bi se silno lahko
ponovilo leto 1848., ko je navstala revolucija na
Dunaji za veliko Nemčijo in na Ogrskem za samo-
stalni magyar orszáq? Mar ne vidite, kako na pr. na
Ogrskem na vso moč delajo na to, da se magyar-
orszáq pripravi za samostalno državo, da se ondi z
vso močjo zatirajo tisti avstrijski elementi, ki so leta
1848. in 1849. borili se za Avstrijo? (Odobravanje
na levi; poslanec Hribar: „Res je!“) (Ne mislite li,
da se ti dogodki od leta 1848. in 1849. lahko pono-
vijo, zlasti če pridejo zraven vnanji vplivi, tor se
zopet oglasi na Ogrskem Kossuth II., na Dunaji kdo
drugi, ki je vnet za veliko Nemčijo? In ali ne mi-
slite, da je potem mogoče, da ponemčevanje Slovanov,
katero se sedaj celo, kakor je podoba, od zgoraj
podpira, naredi, da bo finis Austrija, finis naše slavne
dinastije?

To gospôda moja, moramo pomisliti in zatorej
je naša dolžnost, upirati se na vso moč ponemčeva-
nju Slovencev in sploh Slovanov v Avstriji in gledati
na to, da se ti pravi avstrijski elementi ohranijo,
utrdujejo.

Delajmo vsi na to in jaz rečem, Avstrija nam
bode za to hvaležna.

Ker tedaj moj predlog meri ravno na to, da
se slovenski element ohrani, okrepča in utrdi, zato

se naadam, da bode našel podporo od cele slavne
zbornice (Veselosť na levi. Poslanec dr. Tavčar: Go-
tovo!) in jaz ga najtopleje priporočam. V formal-
nem oziru pa priporočam, da se izroči upravnemu
odseku. (Živahno odobravanje na levi; govorniku če-
stitajo.)

Dopisi.

S Kanalskega, 18. novembra. V Ameriko jo
dajmo, to je obljubljena dežela, kjer teče le mleko
in med, tam bomo jedli in pili, pohajkovali in leu-
hali, malo delali in še za to malo delo prejeli
velike plače, denar bomo kar le v vreče nagreblili in
čez malo let se vrnemo kot veliki bogatini spet v
svoj domači rojstni kraj. Tako nekako modrujejo in
si usorjajo v duhu predstavljati življenje v novem
svetu nekateri izmed tukajšnjih ljudi, ki se napra-
vljajo na dolgo pot čez morje v Ameriko. Jaz sicer
nisem še bil v Ameriki, tudi si ne želim tja iti, da
bi se sam prepričal o tamkajšnjem življenju, ali je
res tako, kakor si nekateri domišljujejo, vendar pa
zelo dvomim, da bi bile razmere tam tako ugodne,
lahke in cvetoče. Pred par leti so se nekateri od
tukaj izselili v Ameriko, in edui izmed njih sicer
pišejo svojim domačim, sorodnikom ali znancem, ali
iz njih pisem ni razviditi, da bi bili že obogateli,
marveč oni sporočajo, da tudi tam jim ne letijo pe-
čene piške v usta, ampak da morajo prav hudo in
trdo delati, če se hočejo preživeti; res da dobijo
tam rekodelci večje dneve, kakor so navadno tukaj
pri nas, ali kaj to pomaga, ko morajo nekatere prav
potrebne reči po dva — in trikrat dražje plačevati,
kakor tukaj doma. Iz njih sporočil je razvideti, da
živijo tam, kakor so živeli doma, ne da bi mogli si
kaj veliko prihraniti in djati na stran, kakor pra-
vim. Drugi pa, ki so se tudi izselili, ne dajo od
sebe ne duha ne sluha, tako da ne vemo, ali še ži-
vijo ali pa da jih že krije hladna zemlja v novem
svetu. In pri vsem tem hočejo še drugi svojo srečo
poskusiti, nadirjaje se, da bo njim sreča bolj mila.
Jaz jim drugega ne rečem, kakor: Bog pred njimi,
Bog za njimi! Avstrijska vlada tega izselovanja v
Ameriko sicer ne zabranjuje, ali vendar ga nekoliko
obtežuje; županstvom in dušnim pastirjem je bilo že
večkrat naloženo, da bi ljudem odsvetovali pri raznih
priložnostih, naj ne verujejo sleparjem, ki jim obeta-
jo zlate gradove v Ameriki, ali vendar so nekateri za-
sleplenci ne dajo prepričati, da v Ameriki v resnici
ni vse tako, kakor se jim opisuje. Naj poskusijo to-
daj tudi sami; lastna skušnja jih bo izučila in mo-
rebiti tudi zmodrila, — da le ne že prokasno. —

Pred kratkim smo imeli tukaj zaukazan lov na
volka, katerega je hotel nekdo neke viditi; da je
bil lov, če se je tudi mnogo lovec lova vdeležilo,
brezvspešen, razume se samo ob sebi. Zdaj imajo pa
žandarji drugi lov in sicer na krščenih volkove.

Fo Doblariji in v Rutah so se pokazali
tatje, ki so že marsikaj odcelali; žandarmerija je prav
prična, po noči in po dnevu je na nogah, voha in
gleda, preiskuje in zalezuje, vendar se ji do zdaj še
ni posrečilo, da bi bila prišla na sied tem uzmovičem.
Res, prav tatov nam še manjka, da nam poberejo
in odnesejo še to malo, kar imamo! Ljudstvo se iz-
seluje, slabe lotine nas tarejo in stiskajo, draginja
nas čaka, lakota nam preti, in na vse zadnje pridejo
nam na vrat še tatje, lenuhi in potepuhi. Pogled v
prihodnost ni kaj mikaven in v resnici nič dobrega
nam ne obeta.

Iz Kanala dne 17. nov. Ni več misel neka-
tih ampak popolno prepričanje vseh Kanalcov je, da
je skoraj vseh tukajšnjih razprtij in prepirrov, toliko
javnih kakor družinskih, vzrok ena sama oseba, eden
ptujec, nihilist in brezbožec.

Ni treba, da ga imenujem, ker vsi ga poznamo
kakor slab denar in ne le Kanalcu ampak tudi tisti,
ki so od časa, kar ta kuga med nami biva, v Kanalu
stanovali. Ta človeški zabil si je v glavo,
da hoče vplivati toliko v javnih kakor v privatnih
stvarih. In žalibog čuditi se moramo posebno tistim
ki so vže večkrat neprijetnosti imeli zavoljo
te osebe, da mu vendar le vrata odpira.

On ti šunta vladnika proti vladniku, ženo proti
možu, moža proti ženi, mater proti sinu, sinu proti
matri, brata proti bratu i. t. d.

Ne mislite pa, da to je izmišljeno, ampak od
vsako vrste lahko bi navedli tudi slučaj.

Koliko hudega tako človeče povzroči, to si
lahko vsakdo misli.

Ker, kakor sem zgoraj rekel, ni več misel p-
sameznega, ampak prodrla je občno prepričanje, da
je ona oseba prava kanalska kuga, tako zdi se mi
pravem času, da se, ker drugači ni mogoče z vsomi
Kanalci na enkrat govoriti, javno pogovorimo, kako
bi se dalo tega človeka nenevarnega storiti.

Prav so storili neki večer pri, da so,
ko se je on k njim vsedel, vsi vstali in se k drugi
mizi vsedli.

Ali predragi, to bi bilo za vsacega drugega
dosti; ta trakuja se pa zato ne zmeni. Treba je

drastičnih zdravil. Ta ti je trda natura. Ali nisi še poskušal, da te je namreč včeraj obrekoval in danes si mu hrbet obrnil, pa te vendar ni pustil z njegovim „amico mio caro“, dokler nisi posabil na obrekovanje ali pa sam sebi nisi verjel.

Rekli boste, ta nam bo navedel radikalno zdravilo, ali motite se, nimam ga, da bi bilo tudi dovoljeno. Predlagam Vam torej le eksperiment, namreč: kakor je naredila družba pri . . . , tako delajmo vsi in vselej. Morda se bo kdo drug boljšega zdravila izmislil, Bog daj, samo dovoljeno mora biti.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Avstrijski škofje na Dunaji. Na konferenci vseh avstrijskih škofov izvoljeni so bili v poseben odsek, kateremu je naloga izvršiti določene sklepe: Kardinal Schönborn iz Prage, knez nadškof dunajski dr. Gruscha, knezoškofa iz Gradca in Ljubljane, škofje iz Št. Hippolita, iz Linca, iz Litomerice, iz Celovca in iz Premisla. Odsekovih sej, bi so bile 11. 12. in 13. t. m., se je vdeležil tudi dr. Kopp, knezoškof iz Vratislave, ki ima tudi v Avstriji del svoje škofije. Konečni odloki zborovanja so odvisni od pritrdila drugih škofov, zato se za zdaj ne morejo še objaviti.

Državni zbor, sklican dne 4. decembra, se bo, kakor po navadi, pričel z razpravo o državnem proračunu za l. 1891. Zanimivo bo opazovati v poslanski zbornici nasledke bistvenih sprememb v notranji avstrijski politiki.

Italijansko šolsko društvo. Avstrijski Italijani imajo zdaj dovoljeno dvojno šolsko društvo: „Associazione scolastica“ in „Lega nazionale“. Osnovanje prvega društva naznanili so dr. Costelli, dr. Brugnaza in dr. Candelbergher v Tridentu za meseca oktobra ministrstvu za notranje zadeve. V postavno določeni dobi štirih tednov osnovanje tega društva ni bilo prepovedano. V Trstu je pa dr. Cuzzi vložil priziv proti prepovedi osnovanja društva „Lega nazionale“ in državno sodišče je prepoved vničilo. Zdaj pa ni še gotovo, ali se mesto razpuščene „Pro patria“ osnujete obe društvi, gotovo pa je, da imate obe tisti smoter, kakor „Schulverein“.

V nižje avstrijskem deželnem zboru predlagali so Fuss in tovariši, da bi se deželnemu odboru naročilo, da naj pošlje skušenega strokovnjaka v Berlin, ki bo študiral Kochovo zdravljenje. — Cesarski namestnik je odgovoril na interpelacijo zaradi sekvestracije in podržavljenja tramway-a ter pojasnil, da je vlada glede železnice pridržala kompetenco državnemu zboru, kateremu bo izročila dotične predloge z ozirom na postavno uravnavo tramway-a na Dunaji. — Dunajski združeni kristjani so osnovali dne 16. t. m. sedemnajst shodov, na katerih so govorili proti združenju Dunaja s predkrajci.

Českemu deželnemu zboru predloženo je bilo poročilo budgetnega odseka o predlogih deželnega odbora glede na letošnje povodnji. Cesarski namestnik je opomnil, da bodeti začasno država in dežela delili denar po načelu, da se podpora nakloni le v bogim in manjpremožnim. Mladočeški predlogi so bili odklonjeni. — Praški župan, dr. Šolc, je bil slovesno umeščen. Nemcev in njih pristašev ni bilo viditi, pa se vendar jezijo, da je le češko govoril.

Česko-nemška sprava na Moravskem. Ker se vlada toliko trudi, da bi dosegla na Češkem spravo mej Čehi in Nemci, zato so poskusili tudi zatirati češki Moravani, ali se bo tudi zanje potegnila vlada, kakor se žene za zatiranje (?) Nemce na Češkem. Dr. Meznik je namreč predlagal, da naj se tudi na Moravskem poravnajo krivice, ki se gode Slovanom, da se preosnuje volilni red, napravijo narodne kurije, češko vseučilišče, in da se dopolni češka obrtna šola. Bodo li kaj dosegli češki Moravani, pokaže bodočnost.

Ogrsko. Dne 17. t. m. odpotoval je iz

Budimpešta ministerijalni tajnik dr. Loerinczy, posebni zdravnik za na pljučah zbolele, v Berlin, da bo študiral Kochovo zdravljenje.

Zunanje države.

Francija. Troški za bogočastne namene so dovoljeni brez izjeme, ker je že davno vse mogoče prečrtano, kar se je zdelo francoskim republikancem nepotrebno za bogočastne namene. Pravosodni in bogočastni minister Fallières je pri tej priliki dobro pokazal svojo framasonsko barvo, zakaj rekel je, da bi rad dohodke škofov in mašnikov izbrisal, toda ne more, dokler obstoji konkordat. Ko bi se hotelo ugoditi prošnjam od mnogih strani, osnovati bi se morale celo mnogo novih far.

Nemčija. Nemški državni minister Lucius je odstopil in na njegovo mesto je imenovan vladni predsednik Heyde. — Dne 16. t. m. je nemški cesar vsprejel predsedništvo zbornice. Ob tej priliki je govoril o obnem političnem položaju ter zatrdil, da je mir za bližnjo bodočnost zagotovljen.

Braziljski kongres so otvorili. Poslanica predsednika poroča o postopanju provizorične vlade, katera sedaj odstopa svojo oblast zbornicama. Obletnico proglašenja republike praznovali bodo na slovesen način.

Italija. Crispi potuje zdaj neprenehoma. Iz Milana podal se je v Palermo, odtod pa v Turin. Posrečilo se mu je, da je že veliko nasprotnikov pridobil, ki zdaj delujejo zanj, da najde v novi zbornici večino pristašev.

Bolgarija. V sobranju je Štambulov prebral dne 16. t. m. knežji odlok, s katerim so imenovani novi ministri: Grekov je postal minister vnanjih zadev, Belčev pa finančni minister. Sobranje je sprejelo to imenovanje z burnim odobravanjem.

Srbija. Iz Belega Grada se poroča dne 19. t. m.: Skupščina je otvorena s prestolnim govorom. Odlomek nagovora, ki zadeva Avstro-Ogrsko se glasi: Izjemne postavbe, ki so nekaj časa obtežavale naš izvoz, so po prijateljskem dogovoru s sosednjo monarhijo odstranjene; po medsebojnem pojasnilu so pogodbe zopet obnovljene. Razmere naše do sosednje države kažejo se, kakor med dobrimi sosedi, prijazne.

Anglija. V Londonu nastala je hipomahuda kriza na borzi vsled falimenta svetovne bankine firme „bratje Baring“, ki je v tesni zvezi z Rotschildom, in ta kriza sedaj vpliva nad vso Evropo. — Bratje Baring so delovali skoraj izključno v Ameriki — v Buenos-Aires.

Domače vesti.

Prevzvišeni grof Coronini poslal je gorškemu županu dr. Maurovichu pismo, v katerim naznanja, da je odložil čast mestnega starešina. V seji mestnega starešinstva dne 12. t. m. je župan to pismo prebral, ter prosil, da bi starešinstvo grofove odpovedi ne sprejelo. Vsled nasveta starešine Verzegnassi je se odpoved ni sprejela in, da bi v pismu navedeni vzroki g. grofa več ne zavirali, sklenilo se je, da se sme g. grof odtegniti razpravam o takih rečeh, o katerih bi sodil, da bi mogle priti vsled ugovora ali pritožbe na deželni odbor. Starešina Gurfup nasvetoval je, da naj gredo župan in podžupana v deputacijo k prevzvišenemu grofu ter ga v imenu starešinstva prosijo, da bi odtegnil svojo odpoved. — Kaj da je deputacija v saboto opravila, ni še objavljeno. Govori se pa, da prevzvišeni grof odpoved ni preklical.

Gosp. vitezu Andr. Jekše tu, dekanu v Kobaridu, se je hvala Bogu zdravlja zboljšala; radjamo se, da se bolezni ne ponovi.

Sprla sta se pretečeni teden v gostilnici na Učjdragi dva mladenca iz Bukovice. Prepirala sta se pozneje tudi še na cesti. Ivan Pavič prerazal je tovoru, 26 letnemu Jož. Pičulinu u trebuh, ter se nekaj dni klatil po Trstu. Vnedejlo se je vrnil domov in ker mu vest ni dala nikjer mira, izročil se je sam sodniji. Ranjenca so spravili v bolnišnico vsmiljenih bratov, kjer je vmril. Dne 19. t. m. so ga pogrebili. — Pač žalostno!

Oganj. Dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer zapazili so, da gori v stacioni Ura, udove Trava in gospejki

ulici. Požarna straža je ogenj precej zadušila. Dim je pokvaril veliko prediva, ki se tu prodaja; škoda je nad 200 glj.

Zimsko bivališče za ptujce z veliko gostilno pod vodstvom Teodora Gunkel osnovala je južna železnica na „Piazza della Ginnastica“. Odprl je zavod v četitek dne 20. t. m. glavni vodja južne železnice, ki so je s posebnim vlakom pripeljal iz Dunaja. Posebno zanimivo bo to, da bodo prostori električno razsvitljeni. — Da bi bili Goričani znali svoječasno, kako se treba vesti proti ptujcem, ki iščejo zimski čas milega južnega podnebja, kazalo ti mesto že vse drugo lice. Mogoče, da se merodajni krogi smotijo in zanesrejo ne odženejo več vsakega ptujca v Moran ali Opatijo!

Tri delavce iz Rakoka na Notranjskem, ki so nameravali preko Italije v „obljubljeno deželo“ Ameriko, vstavili so valed brzvoja postonjskega glavarstva dne 12. t. m. na postaji v Korminu, ker sta bila med njimi tudi dva vojaka rezervista, in so jih poslali domov. — V Buenos Ayres-u je velika draginja. Kilogram kruha stane 30 „centavos“ (60 kr. av. vr.). Izseljenci v Braziliji se večinoma želijo vrniti domov, pa vci ne zmrejo potnih stroškov. Corrieru se pa še posebno smilijo slovenski izseljenci; pomiljuje jih, da so jih slovenski zagriznenci odražali priuščiti si furlanštine, ker furlana vsakdo razume.

Obseg IV. zvezka II. tečaje „Rims. Katolika“:

Slovenskim razumnikom-svetnim in duhovnim. Naši realisti pa realizem. Tuji glasovi o realizmu. — Kar je Schopenhauerjev pesimizem v filozofiji to je novejši realizem v vmetnosti. — Slovenski realist — dr. Ivan Tavčar. — Nevkoristljiva sila spolne ljubezni in drugih strasti. — Dr. Tavčar je fatalist. — Dr. Tavčar v življenji. Njegov komunizem, blazfemije. — Dr. Tavčarjevo krščanstvo! — Dr. Tavčarjevi duhovni. Socialistični skrajni nazori o žensstvu. Politična zrelost. Prvi pogoj politični zrelosti je načelnost. — Naš „Slovenec“. — Poslušajma škofe! — Katoliški ahod! Dr. Lidner. Podoba Matere Božje v Kananski stolnici v Petrogradu. Pisma brezvercu o najvažnejših filozofskih in verskih vprašanjih: V. Cin stvarjenja pa neprememljivost Božja. Nekaj o glasbi sploh. Listek. — Iz Gorice na Dunaj. Iz dnevnika Štefana Hodulje. Slovarstvo. — „Waprawie ruskiej“ X. II. Jackowskiego T. I. „Zvonovim“ lepoglavoem — še enkrat! — Raznoterosti. — Aškerčev „Firdusi in Derviš“. — Zaupnici. — Razpis in poziv.

„Rimski Katolik“ bo l. 1891. izhajal po enkrat na mesec, in sicer 15. vsakega meseca. Vask zvezek bo obsegal naj manj 32 strani; kadar bo pa potreba 48 strani ali še više. Cena „Rimekemu Katoliku“ ostane dozdaj: dva goldinarja na leto. Narodbe in naročnino sprejema „katoliška bukvarna“ v Ljubljani; le za mesto Gorico se naroča pri uradništvu. Pozameane zvezke, po 17 novcev, prodajalo bo v Ljubljani: „Katoliška bukvarna“, v Gorici pa: „Coppag in Skert na Trautniku.“

Razne vesti.

Naša presvitla cesarica biva še nekaj časa v Italiji. Iz Florence došla je zdaj v Neapelj. Zelela je obiskati sv. Očeta že na poti v Neapelj, od tod pa se je bila zatrdno določila iti v Rim. Italijanska vlada je o tem zvedela in Crispi je pregovoril kralja, da se je v Rim vrnil, in tako naši cesarici ni več mogoče sv. Očeta obiskati, — ker morala bi tudi pri kralju se oglasiti. In vendar trdijo, da je sv. Oče popeljnoma prost. Tudi o času Napoleona I. godilo se je, da vjeti papež Pij VII. ni smel vsprejeti nobenega, ki ni vgaljal francoski vladi. — Poroča se tudi, da je Crispi nameraval zadnjo encikliko sv. Očeta zapleniti, kar so menda vpljivae osebe komaj zabranile. — Neverjetno pa je poročilo, da Crispi posreduje pri naši cesarici, da bi naš oesar vrnil italijanskemu kralju obiskovanje ter prišel v Rim.

Vsled viharja na morju se je, kakor se in Zadra dne 17. t. m. poroča, potopila pri Ormiš ladija, na kateri so bili delalci namenjeni na otok Brač obirar oljke. 37 ljudi in 100 živali je ponesrečenih; rešili so 13 oseb in 34 živali.

Uporaba Kochovega zdravljenja v Avstriji. Nova iznajdba dr. Koch-a, valed katere bi se dalo ozdraviti razne tuberkulozne bolezni, tudi jetika, zanimiva zdaj vse kroge. Ministerstvo notranjih zadev, kakor najvišja zdravstvena oblast in najvišji zdravstveni svet, so se že posvetovali, kako naj bi to iznajdbo in novo zdravljenje uporabljali tudi v Avstriji. V kratkem bodo strokovnjaki na državne troške poslali v Berlin, da bodo tam študirali Kochovo metodo. — Na Dunaji so se medicinski profesorji — veljaki jako povoljno izrazili o novi Kochovi iznajdbi ter je društvo dunajskih zdravnikov imenovalo dr. Kocha za svojega častnega uda.

Listnica uredništva. Za „Občno katoliško društvo“ treba na vsak način, da potrdi vlada pravila. Kadar nam g. dopisnik iz deže o v št 46 pošlje pravila v pregled, sprotimo kaj več.

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Musterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen, verliert bald und hinterlässt wenig Asche von ganz hell-bräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schneefäden“ weiter (wenn sehr r. Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide, nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerfällt sie, die der verfälschten nicht. Das Seidenfabrik-Depot von G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich, versendet gern Muster von seinen echten Seidenstoffen an Jedermann und liefert einzelne Rollen und ganze Stücke porto- und zollfrei in's Haus.

Odlikovanje z svetovnih razstav:

v Londonu 1862, Parizu 1867, na Dunaji 1873 in spet v Parizu l. 1878.

Prodaja klavirjev s plačilom na obroke.

Klavirji za koncerte in za dom, kakor tudi pianini iz slavno znane firme: Gottfried. Cramer, Wilh. Mayer na Dunaji prodajajo se po 380 gl., 400 gl., 450 gl., 500 gl., 550 gl., 600 gl. in 650 gl.

Klavirji drugih firm po 280-350 gl.; pianini drugih firm od 350-600 gl.

Dobijo se vedno v

A. Thierfelder-jevi

prodajalnici in posojilnici klavirjev na Dunaji, VII Burggasse 71.

Poljka blago dobro spravljeno in pošteno prosto!

Teodor Slabanja

stolar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

priporoča se v ljudno pri visoko častiti duhovščini v napravo cerkvenih posod in orodja najnovejše oblike, kot: monstranc, kelihov itd. itd. po najnižji ceni.

Stare reči popravi, ter jih v ognju pozlati in posrebri. Na blagovoljno vprašanje radovoljno odgovarja.

Poljka blago dobro spravljeno in pošteno prosto!

RESEN OPOMIN

vsem, ki še nimajo police.

Polica (pismo, ki dokazuje, da je kdo zavarovan) je potrebno posebno če kdo hoče izposoditi si denar na zavarovano blago, ali pa če kdo hoče s testamentom postaviti kako volilo za svojo družino, (polica velja kakor gotovo denar); ona je potrebna zadolženim posestnikom hiš in zemljišč, ker pri nagli smrti se dedičem izplača zavarovana vsota, tako da morejo smatrati, da njihove nepremakljive so prave dolgoročne; za novo poročene je polica važna, ker ona omogoči, da se poročeni in otroci brezpogojno preskrbijo; tudi služi polica kot kavijska ali pologa, in pri družabnikih v kupčiji kot vzajemna varščina; s polico pri zavarovanjih za življenje se vselej najbolj varno, varčno in dobro naloži denar, in toraj je polica več vrednosti, ko so hranilnice.

Kako se najlaže in najbolje polica dobi, brezplačno pove ustmeno in pismeno varovaje skrivnost: Vili nadzornik za zavarovanje Klein Dunaj. I. Ob. Donaustrasse 59 od 3-5 ure.

Brezplačne poizvedbe v vseh zadevah, ki tičejo kredita proti zavarovanju na nepremičnine in brez zastave.

PRODAJA PAPIRJA

Tiskarna Pallich

v Gorici — Travnik 6.

Prodajam po najnižji ceni vse, kar je potreba za pisanje in šolsko rabo. Tiskam knjige in drugo. Imam v zalogi tiskovine za občinske vrste, šolske, molitvene knjige, liste ilustrirane in za modo, slovstvena dela vseh strok.

Tiskovine vsake vrste se oskrbujejo točno in najcenejše.

Nadejajo se mnogih naročil se priporočam z odličnim spoštovanjem

Se priporoča dalje svojo največjo in najcenejšo zalogo vseh šolskih knjig in pisane priprave za mestno in ljudsko šole.

J. Pallich.

Anton Koren,

do adaj voditelj Weidlichove trgovine na Travniku sem odprl

lastno prodajalnico porcelanastega, steklenega in drugega posodja

v Gosposki ulici

poleg gostilne „pri zlatem levu“. Priporočam se s tem svojim sorojakom v mestu in na deželi za blagohotno podporo z naročili in obiskovanjem ter zagotavljam točno postrežbo, kolikor mogoče, po nizkih cenah. Prav tako prevzamem vsakršno delo za vlaganje šip v nova ali le za popravilo vlaganje v stara okna, kakor tudi za rezanje pozlačenih in poliranih okvirjev za podobe.

5 do 10 gld. na dan

prisluzi gotovo

brez da mu je treba glavnice na lastni dobiček ali zgubo, kdor prevzame razprodajo postavno dovoljenih lozov in državnih denaravljavnih papirjev. — Ponudbe je pošiljati:

„Lose“ an die Annoncen-Expedition

J. Danneberg, Wien, I., Rumpfgasse 3.

Vozilni listi

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik društva „Red Star Linie“ iz Antwerpen-a naravnost v

New York & Philadelphia

priznan od vlade c. k. avstrij. vlade.

Pojasnita daje:

priznana zastopstvo

Red Star Linie

in Wien, IV, Weyringergasse 17

ali

Josef Strasser

Speditionsbör. für die k. k. Oest. Staatsbahnen in

Innsbruck.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

JOSIP CULOT

V GORICI.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem dobil na veliko izbiro čevljev, čevljičev, škorenj, velikih čevljev in šlap s sukna, klobučine in usnja vsake velikosti za otroke male in velike in za odrasle s podplati in brez njih. Tudi z ličnim usnjem znotraj in sicer vse to letošnje blago.

Bogata zaloga: celulozidnih zavrtnikov in zapestnikov za duhovnike, meščane in vojake; podobice, rožnih vencov, svetinj; cigaretnega papirja nove vrste; okvirjev s papirja z vsem, kar je treba, s papirja zlate, sreberne in rudnake barve; lepoticija, dišav; vsake vrste igrač na veliko izbiro za dečke in deklice; raznočinskih kovčegov in popotnih torb za gospo in gospode; vsakovrstnih čevljev, šolnov in šolničkov malih in velikih za moške in ženske; vrhu tega vsakovrstnih galantarji ličnih in navadnih na veliko izbiro.

Velika in Mala Pratika

Slovenske ut J. BLAZNIK-OVI

v Ljubljani.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

Štejem si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem odprl lekarnico v ulici Rabatišče (via Rabatta) št. 16 v Coroninijevi palači pod imenom

Farmacia Braunizer

v zakupu

Alojzija Gliubich.

Ker sem priskrbel to lekarnico z vsem, kar dandanašnji zahteva zdravniško, ranocelniško in lekarniško znanstvo, nadejam se, da me bodo podpirali p. n. gospodi zdravniki in slavno občinstvo.

V GORICI, 11. oktobra 1890.

Alojzij Gliubich

kemik in lekarničar.

Izdaten, stalen, postransk dohodek si lahko prisluzijo sposobne in zanesljive osebe (dosluženi žendarmom se daje prednost), ki pridejo večkrat z občinstvom v dotiko.

Poprašuje se:

„G. S. 1890,“ Graz postlagernd.